

Silvie Novotná

nar. 1974

Absolventka Ateliéru arteterapie

A POCÍTÍŠ OPĚT TOUHU

Výtvarně tvořím od doby, kdy jsem udržela v ruce tužku. V průběhu let jsem se učila převážně sama, sem tam pod vedením akademických malířů (Eva Žáčková v dospívání, v dospělosti Tomáš Kubík a Jaroslav Klát).

Můj letitý zájem o hlubinnou psychologii ve mně zakořenil víru, že obrazy, které nám duše předkládá, jsou výrazem skrytých a tajemných skutečností a souvislostí. Obrazy ke mně často přicházejí ve snu nebo ve stavu mezi bděním a spánkem. Poté se některé z nich pokusím zachytit, ale výsledné dílo je jen jejich slabým odleskem.

Přiznávám se k lásce k symbolismu, ke kráse, nahotě, eleganci, ba i dekoru. A už se za ně nestydím a neřeším, zda a kam patří. Do mých obrazů zřejmě ano. Nahota je spojená s obnažením, dekor nemusí být jen nutkavou ozdobou, může být třeba rytmem nebo znakovou řečí.

U novějších obrazů jsem experimentovala s barevnými skvrnami a nechávala obrazy, aby se samy objevily, k čemuž mne mj. inspirovala zkušenost s akčním akvarelem.

Vystavená díla jsou vybrána z tvorby za více než deset let, s důrazem na proměnu osobní i tvůrčí. Jsou zařazeny i výtvary, které byly součástí mého vlastního procesu arteterapie a některé z těch, které jsem vytvořila v rámci studia zde v ateliéru. Obrazy z posledních let nesou stopy transformační výzvy, kterou mi přinesl vstup do druhé poloviny života. Mezi ně patří naléhavější potřeba autenticity, změny emočního náboje (kam se poděla touha?), změny životní perspektivy, pobídky k odevzdání, hledání nového paradigmatu pro novou etapu životní cesty.

„Duše se sytí krásou. Čím je potrava pro tělo, tím jsou živé, složité a půvabné obrazy pro duši.“

Thomas Moore